

Wanna ütles jälle: „Noh, mis saab siis pärrast sedda?“

„Siis annab Jummal meile ihsosuggu, kaswatame omma lapsed ülles, et nad targaks sawad.“

Wanna ütles: „Noh, mis saab siis pärrast sedda?“

„Kui siis isse ka wannaks saan, jättan kōhha jälle omma wannema poiale, ja ellan temma jures rahhus.“

Wanna ütles: „Noh, mis saab siis pärrast sedda?“

„Noh, mis siis weel? Siis on wimaks ello otsas; ja pean ka surema nenda kui keif surewad Ma peäl.“

Wanna ütles: „Noh, mis saab siis pärrast sedda?“

Ei se peäle ei mõistnud noor mees enam wastust anda, ja kui wanna hakkas temma kahhest käest kiini ja watas otsekōhhe temma silmi, hakkas noor mees kartma.

Siis wõttis wannake piiblivamato kap-

pist ja lugges seält seest waljo heālega need sannad:

„Innimestele on seatud, üksford surra, agga pärrast sedda kōhhus“ (Eb. 9, 27).

Siis tulli nore mehhe silmist wessi wälja, ja se sanna läks temma süddamesse, ja temma mõtles se peäle omma elloaia ning leidis armo Jummal ja innimeste jurest.

2.

Üks helde Emmand lastis ford ühhe waese mehhe kenna lapsokese liina allewist Kunninga kotta tua sel päwal, kui õige suur woõraspidde seäl peti. —

Kue aastane tüttarlaps ei sanud omma peaga ülle sõgilaua wadatud, sepärrast lastis Ptraua toli tua, kaskis lapsokese seina peäle astuda ja ütles: „Noh laps, mis sa nüüd arwad sest kallist illust? Wata keif need fuld-